

RÄTTSFALL 2

Avgörande av HD

Irtaimen kauppa - Tarkastusvelvollisuus - Reklamaatio

ASIAN KÄSITTELY ALEMMISSA OIKEUKSISSA

Kanne Helsingin kärjäoikeudessa

A kertoi B:tä vastaan ajamassaan kanteessa, että hän oli ostanut B:ltä 11.10.1991 päivätyllä ostosopimuksella kuusi taulua 690 000 markan yhteishintaan. Yksi tauluista oli B:n vakuutuksen ja taulun vuodelta 1896 olevan signeerauksen mukaan venäläisen Ivan Aivazovskin maalaama. Syksyllä 1994 A oli vienyt taulun kahden tuolloin Suomessa vierailleen venäläisen taiteen asiantuntijan tarkastettavaksi. Nämä olivat todenneet, ettei taulu ollut Aivazovskin, mutta kylläkin jonkun tämän koulukuntaan kuuluneen maalaama. A ei ollut voinut aikaisemmin tarkistuttaa taulua ja havaita virhettä. Virheestä oli reklamoitu 28.1.1995. Koska taulu ei vastannut sitä, mitä myyjä kauppaan tehtäessä oli vakuuttanut, A oli purkanut kaupan B:lle lähettämällänsä, 13.6.1995 päivätyllä kirjeellä. A vaati, että 11.10.1991 tehty kauppa julistetaan puheena olevan taulun osalta puretuksi ja B velvoitetaan taulun palauttamista vastaan palauttamaan taulun kauppahintana 200 000 markkaa korkoineen.

Asiassa oli sovellettava kuluttajansuojalakea, koska B elinkeinonharjoittajana oli myynyt taulun kuluttajalle yksityistä taloutta varten.

Vastaus

B kiisti kanteen. Hän oli myynyt taulun yksityishenkilönä eikä taidekauppiaina eikä arvotaulu ollut kulutushyödyke, joten juttuun oli sovellettava kauppalakea eikä kuluttajansuojalakea. A oli taulun ostaessaan laiminlyönyt hänelle kuuluvan tavaran tarkastusvelvollisuutensa ja joka tapauksessa laiminlyönyt kohtuullisessa ajassa ilmoittaa väitetystä virheestä sekä kaupan purkamisesta.

Kärjäoikeuden tuomio

Asianosaisten pyynnöstä kärjäoikeus ratkaisi välituomiolla kysymyksen kuluttajansuojalain soveltumisesta ja siitä, oliko A menettänyt oikeutensa vedota virheeseen.

A oli 11.10.1991 ostanut B:ltä kuusi taulua 690 000 markan yhteishintaan. Taulut oli ostosopimuksessa yksilöity mainitsemalla tekijän nimi ja työn aihe.

Käräjäoikeus katsoi tuomiossa tarkemmin lausutuilla perusteilla, ettei B ollut kaupassa kuluttajansuojalain tarkoittama elinkeinoharjoittaja ja että asiassa näin ollen oli sovellettava kauppalain säännöksiä.

A oli reklamoinut 28.1.1995 päivätyllä kirjeellä ja purkanut kaupan 13.6.1995 Aivazovskin taulun osalta. A oli ilmoittanut saaneensa taulun hallintaansa muutamia päiviä ennen kauppahinnan maksupäivää, mikä oli ollut ostosopimuksen mukaan 25.11.1991. Reklamaatio oli tapahtunut yli kolme vuotta kaksi kuukautta sen jälkeen kun taulu oli marraskuussa 1991 luovutettu A:lle.

Kauppalain 31 §:n mukaan kun tavara on luovutettu, ostajan oli tarkastettava se hyvän tavan mukaisesti niin pian kuin olosuhteet sen sallivat. Käräjäoikeus katsoi, että A:lla oli ollut velvollisuus varmistua ostamansa taulun tekijästä ottaen huomioon, että kauppa oli tehty yksityishenkilöiden kesken ja että taulu oli päivätty vuonna 1896. A ei ollut voinut täyttää kauppalain 31 §:n mukaista tarkastusvelvollisuuttaan enää syksyllä 1994 lähes kolmen vuoden kuluttua taulun luovutuksen jälkeen. A ei ollut purkanut kauppaa kohtuullisessa ajassa siitä, kun hänen olisi pitänyt havaita väittämänsä virhe. Tämän vuoksi A oli menettänyt oikeutensa vedota kaupan kohteen virheellisyyteen. Välituomion lopputulos huomioon ottaen asian käsitteleminen muilta osin oli tarpeetonta. Käräjäoikeus hylkäsi kanteen.

Helsingin hovioikeuden tuomio

Hovioikeus, jonne A valitti, ei muuttanut käräjäoikeuden tuomiota.

Asian ovat ratkaisseet hovioikeuden jäsenet Kiviharju, Lähdevuori ja Tuukkanen. Esittelijä Jukka Ilveskoski.

MUUTOKSENHAKU KORKEIMMASSA OIKEUDESSA

A:lle myönnettiin valituslupa. A vaati valituksessaan hovioikeuden tuomion kumoamista.

B vastasi valitukseen vaatien sen hylkäämistä.

KORKEIMMAN OIKEUDEN RATKAISU

XXXXX